

Verslag **WSC 2 - VAS 7** gespeeld op 1 oktober 2002:

1z Theo van Tubergen	½ - ½	C.Pex
2w Casper Pieters	1 - 0	C.van Dusschoten
3z Klaas Siewertsen	0 - 1	F.Poeltuyn
4w Ruud Willemsen	0 - 1	M.van Beusekom
5z Bert Hoetmer	0 - 1	R.Koster
6w Michel Weenink	1 - 0	M.Boontje
7z André Ottenhoff	0 - 1	M.Cohen
8w Richard Gooyers	0 - 1	A.Hamaker

WSC 2 2½ - 5½ VAS 7

Het laatste half uur is haast met geen pen te beschrijven: in de partijen die toen nog aan de gang waren werd een zeker lijkende overwinning (5-3 zou ik hebben voorspeld om 11 uur) omgebogen naar een fikse nederlaag.

Aan **Theo** lag het niet, hij speelde tegen een nieuw schaaktalentje van 11 jaar dat al in het laatste kampioenschap van Weesp indruk had gemaakt door de derde plaats in te nemen. Hij had het niet makkelijk, kreeg een pionnenstorm op de koningsvleugel te verduren waarbij de jongeman een remiseaanbod afsloeg, maar heeft waarschijnlijk nergens verloren gestaan en bereikte uiteindelijk de remisehaven.

Ook **Casper** deed wat ie moest doen. Zwart maakte op de 12^e zet de beslissende fout door een sjablone zet te spelen die hem een paar zetten later een vol stuk kostte en hoewel wit het zichzelf nog moeilijk maakte zodat de partij nog tot de 49^e zet voortduurde, stond hij de hele wedstrijd gewonnen. Klaas had het moeilijk met de verdediging van zijn koningsstelling en bezweek uiteindelijk onder de druk.

Onder degenen die problemen kregen in het laatste half uur bevond zich ook **Ruud**, na zijn 36^e zet stond hij nog gewonnen met twee pionnen in de plus, een zet later had hij een pion minder en was de stelling ongeveer gelijk en na zijn volgende zet stond hij compleet verloren.

Dit scenario, met enige aanpassingen, werd ook door **Bert** gevolgd: in het vroege middenspel verspeelde hij een kwaliteit door zijn toren te laten insluiten, maar kreeg daar wel een vrijpion in het centrum voor terug die zijn redding had kunnen worden. Tot ver in het eindspel was er eigenlijk nog weinig aan de hand, maar door de afgifte van slechts één grafzet, waarmee zwart een vluchtveld ontnam aan zijn koning, kon hij niet meer aan mat of stukverlies ontsnappen en gaf een paar zetten later op.

Michel had net als Casper een probleemloze avond, na 1.e4 g6 2.Pf3 Lg7 3.Pc3 d6 4.Lc4 Pf6 5.d3 Lg4 6.h3 Lh5? 7.g4 won hij een stuk en een paar zetten daarna ook een pion. Toen zwart op de 18e zet zelfs nog een looper verloor had hij met een gerust hart op kunnen geven, maar hij rekte de partij nog een tiental zetten alvorens zijn koning om te leggen.

André had eveneens problemen met het tot winst voeren van een betere stelling, liet zijn voorsprong wegglijpen en verloor uiteindelijk door het vallen van de vlag in een stelling die nog mogelijkheden bood voor remise.

Het ergste werd wel **Richard** getroffen, in een volkomen gewonnen positie gaf hij pardoes een toren weg en kon gelijk opgeven.

Peter Wijnand